

[Ministeren for skatter og afgifter]

et forslag som det, SF her er fremkommet med. I øvrigt mener jeg, at det forudsætter en nærmere konsekvensvurdering, hvis forslaget skulle gennemføres.

Beslutningsforslag nr. B 117 drejer sig om ophævelse af fradragsretten for indskud på etableringskonti. Til dette forslag kan jeg sige, at vi i december fik afskaffet adgangen til frigivelse af indskud på etableringskonti til forlods afskrivning på kommanditaktiver. Samtidig blev det bestemt, at erhvervelse af udbyttekontrakter ikke længere giver ret til forlodsafskrivning og dermed til frigivelse af etableringskontomidler.

Jeg kan ikke anbefale, at man nu går videre og helt afskaffer retten til at fradrage indskud på etableringskonto. Da ordningen blev indført i 1965, var det med den begrundelse, at unge lønmodtagere, der agter at etablere egen virksomhed, i årene forud for etableringen bør have adgang til en skattemæssig fordel af lignende art, som investeringsfundsordningen giver selvstændige erhvervsdrivende. Jeg anser det for rigtigt, at vi bevarer dette incitament til de unges bestræbelser for at etablere sig med selvstændig virksomhed, og kan derfor ikke gå ind for forslaget.

Erenbjerg (S):

De foreliggende forslag til folketingsbeslutning, hvoraf SF har fremsat de seks og VS har fremsat et enkelt, kan i deres nuværende form ikke vinde tilslutning i det nuværende folketing.

En del af forslagene er i overensstemmelse med, hvad der var indeholdt i regeringens oplæg til en skattereform i 1978 – en skattereform, der ikke dengang og heller ikke i dag kan skabes et flertal for i folketinget. Grundtanken bag regeringens skattereformforslag fra 1978 var at sikre en mere rimelig fordeling af de samlede skattebyrder til fordel for de laveste og mellemste indkomstgrupper.

Denne mere rimelige fordeling skulle opnås ved at sanere en række skattemæssige fradrag bort. Bl. a. var det indeholdt i regeringens skattereformforslag, at det faste lønmodtagerfradrag på 2.000 kr. skulle bortfalde sammen med en række andre fradrag. Nu foreslår SF, at dette fradrag skal sættes op til 4.000 kr. Ud over at det giver et provenutab på 1,6 mia kr. på årsbasis og derfor trækker i en anden retning end den af regeringen til-

sigtede gennem det netop indgåede forlig, må man også stille spørgsmålet, om det er retfærdigt at hæve lønmodtagerfradraget til 4.000 kr., thi dette fradrag skal indrømmes alle, uanset om lønmodtagerne har haft udgifter af en sådan størrelsesorden for at kunne passe et arbejde. I dag er det således, at i de tilfælde, hvor de faktiske udgifter overstiger 2.000 kr., kan disse fradrages på selvangivelserne. Ved at indrømme alle et fradrag på 4.000 kr. vil man stille de mennesker ringere, der eksempelvis har transportudgifter inden for 4.000 kr.s grænsen, i forhold til de mennesker, der bor i umiddelbar nærhed af deres arbejdsplads. Vi kan ikke støtte forslaget, som det foreligger, men vi er villige til at tage en nærmere drøftelse af samme i udvalget.

Forslag nr. B 113 vedrører beskatningen af biler, der anvendes både privat og erhvervs-mæssigt. Vi kan give forslagsstillerne ret i, at det er en problematik, der optager uforholdsmæssig meget af landets ligningskommissioners tid – tid, som kunne have været anvendt langt bedre til større og mere væsentlige opgaver. Vi er altså enige med forslagsstillerne i, at der bør skabes mere tilgængelige regler for hele dette område, men vi er af den opfattelse, at der er tale om så stort et problem, at vi må afvente det udvalgsarbejde, der for nærværende er i gang omkring en forenkling af disse regler, inden vi kan tage konkret stilling til, hvorledes problemet bedst kan løses.

Beslutningsforslag nr. B 114 indeholder forslag om en begrænsning til 25.000 kr. årlig for det beløb, som kan indbetales til en pensionsordning. Mange mennesker i dette land har aftalt deres aflønning under forudsætning af, at der hvert år indbetales et bestemt beløb på en pensionskonto. Dette beløb står naturligvis i forhold til den udbetalte løn, hvorfor man ikke pludselig kan komme og gribe ind i nu afsluttede overenskomster mellem den enkelte og en arbejdsgiver. De begrænsninger, der blev indført i december 1979 og i marts 1980, var begrænsninger af et omfang, som vi for nærværende finder tilstrækkeligt, men som forslagsstillerne nævner det i bemærkningerne til forslaget, er en reform af pensionsordningerne en væsentlig del af en samlet skattereform, og derfor må forslagsstillerne vel også kunne tilslutte sig det synspunkt, at en ændring af disse ordninger må afvente det tidspunkt, hvor der i dette ting kan skabes et flertal for en skattereform,